

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	4
Omgevingsrecht	5
Wabo	5
Wro	8
Natuurbescherming	10
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	10
Bijstand	12
Sociale zekerheid overig	13
TOZO, NOW, TOFA	13
Bestuursrecht overig	14
APV-Evenementenvergunning	14
Belastingdienst-Toeslagen	14
Rijkswet op het Nederlanderschap	15
Wet openbare manifestaties	16
Woo-Wob	17
Vreemdelingenrecht	18
Asiel	18
Richtlijnen en verordeningen	21
Toezicht en vrijheidsontneming	22

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2023, 888

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4059](#)

college van burgemeester en wethouders van Weert.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

PROCESBELANG. WOB. Wob-verzoek over correspondentie appellant (oud-burgemeester van Weert). Het college heeft de documenten (gedeeltelijk) openbaar gemaakt. I.c. wordt geoordeeld dat appellant geen procesbelang heeft wegens het ontbreken van feitelijke betekenis van de procedure. Appellant heeft evenmin procesbelang wegens schade als gevolg van het besluit tot openbaarmaking. Verder kan in dit geval geen belang worden ontleend aan eventueel toekomstige besluitvorming.

Deze uitspraak is met een samenvatting opgenomen onder het kopje "Woo-Wob" (JnB 2023, 909).

JnB 2023, 889

Rechtbank Limburg, 02-10-2023, [ECLI:NL:RBLIM:2023:5822](#)

heffingsambtenaar van de Belastingen Samenwerking Gemeenten en Waterschappen, verweerder.

Awb 6:7, 6:11

BEZWAARTERMIJN. TERMIJNOVERSCHRIJDING. Naheffingsaanslag parkeerbelasting. I.c. is opposant pas met de ontvangst van het duplicaat en kort voor het einde van de bezwaartermijn kennelijk op de hoogte geraakt van de naheffingsaanslag. Het indienen van een bezwaarschrift na afloop van de bezwaartermijn is daardoor in beginsel verschoonbaar. Als een belanghebbende op de hoogte komt van de mogelijkheid om bezwaar te maken, moet hij dit zo spoedig mogelijk doen en staat hem niet alsnog een termijn van zes weken ter beschikking. In de rechtspraak wordt in dit verband een termijn van twee weken redelijk geacht maar ook een langere termijn is mogelijk. Geoordeeld wordt dat opposante ruimschoots buiten de redelijke termijn van twee weken bezwaar heeft gemaakt, maar er wordt echter toch aanleiding gezien om uit te gaan van een verschoonbare termijnoverschrijding.

[...] 1. De beroepszaak gaat over een naheffingsaanslag parkeerbelasting. Het bezwaar dat opposante daartegen heeft gemaakt,¹ is door verweerder niet-ontvankelijk verklaard omdat het bezwaarschrift volgens verweerder te laat is ingediend. [...]

10. Over de vraag of de termijnoverschrijding verschoonbaar is, overweegt de rechtbank als volgt.

10.1. Bij overschrijding van de bezwaartermijn kan rekening worden gehouden met de wijze waarop de aanslag bekend is gemaakt.⁸ In dit geval de bon waarvan opposante betwist dat zij die heeft aangetroffen. Niet kan worden vastgesteld dat die bon nog achter de ruitenwisser zat toen opposante bij de auto kwam en daarmee kan niet worden geoordeeld dat zij in verzuim is geweest.

10.2. Pas met de ontvangst van het duplicaat, op 31 oktober 2021 en daarmee kort voor het einde van de bezwaartermijn die afliep op 3 november 2021, is opposante kennelijk op de hoogte geraakt van de naheffingsaanslag. Het indienen van een bezwaarschrift na afloop van de bezwaartermijn is daardoor in beginsel verschoonbaar.

10.3. Als een belanghebbende op de hoogte komt van de mogelijkheid om bezwaar te maken, moet hij dit zo spoedig mogelijk doen en staat hem niet alsnog een termijn van zes weken ter beschikking.⁹ In de rechtspraak wordt in dit verband een termijn van twee weken redelijk geacht¹⁰

[Red.: verwijzing naar uitspraak ABRS van 22 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1645](#)] maar ook een langere termijn is mogelijk.¹¹ [Red.: verwijzing naar conclusie van Staatsraad A-G Widdershoven van 7 september 2023, [ECLI:NL:CBB:2023:476](#)]. In dit verband is ook van belang dat in de duplicaat naheffingsaanslag die opposante heeft ontvangen, staat vermeld dat de (oorspronkelijke) naheffingsaanslag is achtergelaten op het voertuig en dat het duplicaat ter informatie wordt toegezonden. Ook is op het duplicaat vermeld dat bezwaar maken mogelijk is “tot zes weken na het uitschrijven van de naheffing (de datum op de bon op uw voertuig)”.

10.4. Opposante lijkt echter te zijn uitgegaan van een reguliere bezwaartermijn van zes weken na ontvangst van het duplicaat en van de toepasselijkheid van de Algemene termijnenwet daarop¹² en heeft op 13 december 2021 (op 15 december 2021 door verweerder ontvangen) per post het bezwaarschrift verzonden. De rechtbank is van oordeel dat opposante daarmee ruimschoots buiten de voornoemde redelijke termijn van twee weken bezwaar heeft gemaakt. De rechtbank ziet echter toch aanleiding om uit te gaan van een versoombare termijnoverschrijding en overweegt daartoe als volgt.

10.4.1. De rechtbank is ambtshalve bekend dat in veel gemeenten de bezwaartermijn tegen een naheffingsaanslag parkeerbelasting pas aanvangt door verzending van deze aanslag per post. Dit betekent dat in een geval zoals het onderhavige, waarin het aantreffen van het besluit op het voertuig wordt betwist en die betwisting wordt gevolgd,¹³ er rechtsongelijkheid ontstaat tussen een parkeerder, die geen bon aantreft, in een gemeente die de ene werkwijze (aanvang bezwaartermijn vanaf verzending naheffingsaanslag) volgt en een parkeerder in een gemeente die de andere werkwijze (aanvang bezwaartermijn vanaf de ‘pleegdatum’, de datum van de parkeerbon) volgt. Eerstgenoemde parkeerder heeft na ontvangst van de naheffingsaanslag de wettelijke termijn van zes weken om bezwaar te maken, laatstgenoemde parkeerder de “jurisprudentiële” termijn van (in beginsel) twee weken.

10.4.2. De rechtbank stelt verder vast dat in de rechtspraak vaak, anders dan de rechtbank in deze uitspraak (onder 9.2.2) doet, na ontkenning van het aantreffen van de bon onder de ruitenwisser wordt aangenomen¹⁴ dat bekendmaking pas heeft plaatsgevonden door verzending van het duplicaat van de naheffingsaanslag.¹⁵ In die gevallen wordt dus ook uitgegaan van een termijn van zes weken ingaande vanaf verzending van het duplicaat.

10.5. Tot slot verwijst de rechtbank naar de al genoemde conclusie van Widdershoven van 7 september 2023 waarin¹⁶ de vraag wordt beantwoord of een ruimere termijn dan twee weken moet worden gegund indien een belanghebbende, nadat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken, alsnog met het besluit bekend raakt. Widdershoven beantwoordt die vraag bevestigend: “*Kort en goed, aan belanghebbenden die geen rechtsmiddel hebben aangewend tegen een besluit, omdat zij met dat besluit (buiten hun schuld) niet bekend waren of konden zijn, moet nadat zij van het besluit hebben kunnen kennisnemen, op grond van artikel 6:11 Awb, alsnog een termijn van zes weken worden gegund.*” De rechtbank overweegt in dit verband nog dat de bekendmaking door aanbrengen aan het voertuig in beginsel een wijze van bekendmaking is waarbij fouten of andere omstandigheden (zoals het niet goed aanbrengen waardoor de bon wegwaait, het “verregeren” van de bon of het weghalen van de bon door derden) niet voor rekening van de belanghebbende maar voor rekening van het bestuursorgaan dienen te komen.¹⁷ Ook is naar het oordeel van de rechtbank, hoewel Widdershoven zijn hiervoor geciteerde antwoord ook voor meerpartijengeschillen laat gelden, van belang dat in dit geval sprake is van een tweepartijengeschil waarbij geen belangen van derden zijn betrokken en ook het algemeen belang beperkt is (tot verminderde inkomsten voor het bestuursorgaan).

10.6. Dat in dit geval sprake is van een termijnoverschrijding van een dag meer dan zes weken (waarbij de zeswekentermijn op een zondag eindigde) terwijl geen sprake is van een in een wet gestelde termijn, laat de rechtbank, mede in het kader van de rechtsvorming die momenteel rondom dit onderwerp plaatsvindt, in deze uitspraak verder in het midden. [...]

JnB 2023, 890

Rechtbank Limburg, 02-10-2023, [ECLI:NL:RBLIM:2023:5825](#)

heffingsambtenaar van de Belasting Samenwerking Gemeenten en Waterschappen (de heffingsambtenaar)

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 6:7

BEROEPSTERMIJN. POSTSTEMPEL. Uitspraak op verzet. Uit navraag bij PostNI blijkt dat nog steeds feitelijk juist is het uitgangspunt dat de datum van de poststempel op een ter post bezorgd poststuk, in beginsel de datum is waarop de terpostbezorging heeft plaatsgevonden. I.c. is het beroepschrift niet tijdig ingediend. Ongegrond verzet.

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2023, 891

Rechtbank Gelderland, 05-10-2023, [ECLI:NL:RBGEL:2023:5457](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld, het college.
Bouwbesluit 2012 7.22

HANDHAVING. BOUWBESLUIT. LAAGFREQUENT GELUID. TRILLINGSHINDER.

BEVOEGDHEID. ONDERZOEK. I.c. is het college terecht tot de conclusie gekomen dat het niet handhavend kon optreden tegen derde-partij, omdat het college niet bevoegd was om op te treden op grond van artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012. Het is vaste rechtspraak dat het Activiteitenbesluit een uitputtende regeling bevat voor geluid. Het college heeft i.c. voldoende onderzoek verricht.

[...] 1. Op [...] heeft eiseres een handhavingsverzoek ingediend bij het college met de stelling dat eiseres overlast ondervindt van een laagfrequent geluid en trillingen in haar woning en dat uit een onderzoek is gebleken dat de overlast gedeeltelijk wordt veroorzaakt door de afzuiginstallatie van de naastgelegen viswinkel.

[...] 1.2. In de beslissing op bezwaar heeft het college besloten dat het door eiseres ingebrachte deskundigenrapport van het Noordelijk Akoestisch Adviesburo (NAA) geen grondslag biedt om handhavend op te treden de naastgelegen visspeciaalzaak en daarom heeft het college het besluit van [...] in stand gelaten. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eiseres tegen de afwijzing van het handhavingsverzoek van eiseres.

Is er een overtreding van het Bouwbesluit 2012?

[...] 4.3. De rechtbank overweegt dat voor laagfrequent geluid geen afzonderlijke wettelijke grenswaarden zijn vastgesteld. In artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit zijn geluidsnormen neergelegd voor het voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (LAr,LT) en het maximaal geluidsniveau (LAmx) die voor de visspeciaalzaak van derde-partij van toepassing zijn. Uit de definitie van “geluidsniveau” in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit volgt dat het

geluidsniveau moet worden berekend in dB(A). Het Activiteitenbesluit verplicht dus om geluid uit te drukken in dB(A).

4.4. De rechtbank oordeelt dat het college terecht tot de conclusie is gekomen dat het niet handhavend kon optreden tegen derde-partij, omdat het college niet bevoegd was om op te treden op grond van artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012. Het is vaste rechtspraak van de Afdeling dat het Activiteitenbesluit een uitputtende regeling bevat voor geluid.³ Ook als de stelling van eiseres dat sprake is van overschrijdingen van de grenswaarde uit de NSG-richtlijn zou worden gevolgd, heeft dat dus niet tot gevolg dat het college bevoegd is om handhavend op te treden op grond van artikel 7.22 van het Bouwbesluit. Artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit biedt uitputtend de mogelijke grondslag om op te treden tegen hinder door laagfrequent geluid en daarom kan, gelet op wat is overwogen onder 4.3, niet worden teruggevallen op de restbepaling van artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012. De beroepsgrond slaagt niet.

Had het college nader onderzoek moeten verrichten naar trillingshinder?

[...] 5.3. De rechtbank oordeelt dat het college terecht, gelet op de conclusies uit het NAA-onderzoek, geen aanleiding heeft gezien om handhavend op te treden tegen derde-partij. [...]

[...] Is ten onrechte geen nader onderzoek verricht naar de overschrijding van grenswaarden uit het Activiteitenbesluit?

[...] 6.5. De rechtbank oordeelt dat het college in redelijkheid heeft kunnen besluiten om geen nader onderzoek te verrichten en tot de conclusie mocht komen dat de normen uit het Activiteitenbesluit niet worden overschreden door derde-partij. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 892

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4038](#)

raad van de gemeente Maasdriel, college van burgemeester en wethouders van Maasdriel (college), college van dijkgraaf en heemraden van Waterschap Rivierenland (waterschap), college van gedeputeerde staten van Gelderland (GS).

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.1, 3.5

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 3.30

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 onder a, onder b, onder i, 2.2 lid 1 onder e

WABO-(milieu). OMGEVINGSVERGUNNING. WINDTURBINES. ACTIVITEITEN BOUWEN, AANLEGGEN, OMGEVINGSVERGUNNING BEPERKTE MILIEUTOETS (OBM), MAKEN UITWEG. MER. VOORSCHRIFTEN OBM. Op grond van artikel 7.20a van de Wet milieubeheer is vereist dat de voorschriften maatregelen als bedoeld in artikel 7.16, vierde lid, van de Wet milieubeheer vastleggen die in de aanmeldnotitie zijn genoemd en van belang zijn geweest voor de beslissing van het bevoegd gezag dat een MER niet noodzakelijk is. Dat betekent echter niet dat in de aanmeldnotitie expliciet om concrete voorschriften moet worden verzocht. TYPE WINDTURBINE. Niet is vereist dat in de vergunningaanvraag en bij de

vergunningverlening al een keuze wordt gemaakt voor het type windturbine of voor een precieze as- en tiphoogte. Uitgaande van een worst case-benadering is i.c. beoordeeld of de omgevingsvergunning kon worden verleend en zijn verschillende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbonden. Dit mocht het college doen. SLAGSCHADUW. Voor de onderhavige activiteiten gelden op grond van de Wabo specifieke beoordelingskaders. Die beoordelingskaders bieden geen ruimte voor de i.c. gewenste aanvullende waarborgen tegen slagschaduw hinder.

[...] 42. Bij besluit van 25 november 2020 heeft het college aan BurgerWindPark A2 Lage Rooijen B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen en exploiteren van drie windturbines, het plaatsen van een inkoopstation, het uitvoeren van werken en werkzaamheden en het aanleggen van uitwegen [...] voor een periode van 30 jaar.

[...] MER

[...] 43.1 Aan de beslissing van het college dat het maken van een MER niet noodzakelijk is, liggen de aanmeldnotities van Pondera van 30 april 2020 en 13 oktober 2021 ten grondslag. Daarin is naar het oordeel van de Afdeling voldoende ingegaan op alle relevante van het windpark te verwachten milieugevolgen. Wat appellanten aanvoeren, geeft geen grond voor het oordeel dat het college op basis van die aanmeldnotities niet heeft kunnen concluderen dat er geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn die tot een MER verplichten. Anders dan Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen aanvoeren, kan uit het feit dat aan de omgevingsvergunning beperkte milieutoets met toepassing van artikel 7.20a van de Wet milieubeheer voorschriften zijn verbonden niet worden afgeleid dat een MER nodig is. Dat artikel ziet immers juist op de situatie dat het bevoegd gezag heeft beslist dat geen MER hoeft te worden gemaakt.

Voor zover Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen aanvoeren dat de voorschriften die aan de omgevingsvergunning beperkte milieutoets zijn verbonden niet gebaseerd kunnen worden op artikel 7.20a van de Wet milieubeheer, kunnen zij daarin evenmin worden gevolgd. De Afdeling overweegt het volgende. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 13 november 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3820](#), ov. 8 en verder, biedt artikel 7.20a van de Wet milieubeheer geen grondslag voor het bevoegd gezag om aan een omgevingsvergunning beperkte milieutoets vrijelijk voorschriften te verbinden ter beperking van milieugevolgen. Daarmee zou het verbod op het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunning beperkte milieutoets in artikel 5.13a van het Besluit omgevingsrecht worden doorkruist. Op grond van artikel 7.20a van de Wet milieubeheer is vereist dat de voorschriften maatregelen als bedoeld in artikel 7.16, vierde lid, van de Wet milieubeheer vastleggen die in de aanmeldnotitie zijn genoemd en van belang zijn geweest voor de beslissing van het bevoegd gezag dat een MER niet noodzakelijk is. Dat betekent echter niet dat, zoals Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen betogen, in de aanmeldnotitie expliciet om concrete voorschriften moet worden verzocht. Naar het oordeel van de Afdeling voldoen de voorschriften die het college bij het besluit van 10 december 2021 aan de omgevingsvergunning beperkte milieutoets heeft verbonden over geluid, slagschaduw, lichtschittering en (externe) veiligheid aan artikel 7.20a van de Wet milieubeheer. In de aanmeldnotitie van 13 oktober 2021 is er bij de beoordeling van deze aspecten van uitgegaan dat bepaalde maatregelen worden genomen en bepaalde niveaus in de omgeving niet worden overschreden. Omdat de normen uit het Activiteitenbesluit milieubeheer en de Activiteitenregeling milieubeheer voor deze aspecten, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 30 juni 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:1395](#), echter buiten toepassing moeten blijven, is in de conclusie van de aanmeldnotitie uitdrukkelijk opgemerkt dat hierover voorschriften aan de omgevingsvergunning beperkte milieutoets moeten worden verbonden ter bescherming van het milieu. Anders dan

Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen menen, zijn de door het college gestelde voorschriften daarmee in voldoende mate te herleiden tot de aanmeldnotitie van 13 oktober 2021.

Type windturbine

[...] 44.1. Anders dan Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen betogen, is niet vereist dat in de vergunningaanvraag en bij de vergunningverlening al een keuze wordt gemaakt voor het type windturbine of voor een precieze as- en tiphoogte. Bij de beoordeling van het project is het college uitgegaan van de maximale waarden binnen de in de aanvraag vermelde bandbreedten, een zogenoemde worst case-benadering. Uitgaande van die worst case-benadering is beoordeeld of de omgevingsvergunning kon worden verleend en zijn verschillende voorschriften aan de omgevingsvergunning verbonden. Dit mocht het college doen. De Afdeling verwijst naar haar uitspraken van 17 januari 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:141](#), ov. 68.1, en 14 december 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:3331](#), ov. 3.

[...] Slagschaduw

45. [appellant sub 3] en Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen betogen dat de omgevingsvergunning aanvullende waarborgen had moeten bevatten tegen hinder door slagschaduw.

45.1. De Afdeling stelt voorop dat de verleende omgevingsvergunning uitsluitend betrekking heeft op de activiteiten bouwen, aanleggen, omgevingsvergunning beperkte milieutoets en het maken van een uitweg. Voor die activiteiten gelden op grond van de Wabo specifieke beoordelingskaders. Die beoordelingskaders bieden geen ruimte voor de door [appellant sub 3] en Windmolen Vrij Hoenzadriel en anderen gewenste aanvullende waarborgen tegen slagschaduw. Dat geldt ook voor de omgevingsvergunning beperkte milieutoets. Daaraan mogen op grond van artikel 5.13a van het Besluit omgevingsrecht immers geen voorschriften worden verbonden. De enige mogelijke uitzondering op dat verbod zijn voorschriften op grond van artikel 7.20a van de Wet milieubeheer, maar dat artikel biedt, gelet op wat daarover onder 43.1 is overwogen, geen grondslag voor voorschriften met aanvullende waarborgen zoals [appellant sub 3] en Windmolen Vrij Hoenzadriel die wensen. [...]

JnB 2023, 893

Voorzieningenrechter ABRS, 27-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3986](#)

college van burgemeester en wethouders van Roosendaal (het college).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:87

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a en c, 2.10 lid 1 aanhef en onder c, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 2°

Wet geluidhinder (Wgh) 1

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II, artikel 4 aanhef en onderdeel 11

Besluit geluidhinder (Bgh) 1.2 lid 1

Activiteitenbesluit milieubeheer 1 lid 1

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. AFWIJKEN BESTEMMINGSPLAN. GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING. Verlenen omgevingsvergunning voor huisvesting voor 300 arbeidsmigranten voor 10 jaar. Het onderhavige complex is geen gevoelig gebouw in de zin van artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer. De in artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit milieubeheer opgenomen geluidgrenswaarden gelden daarom niet bij het gebouw voor de arbeidsmigrantenhuisvesting en deze vormen dan ook geen belemmering voor de bedrijfsvoering van verzoeker en anderen. Verwijzing naar ABRS 09-09-2020,

[ECLI:NL:RVS:2020:2206](#), onder 8.2. Het voorgaande laat onverlet dat er uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening op het perceel een akoestisch aanvaardbaar woon- en leefklimaat moet zijn gewaarborgd. Het college heeft niet deugdelijk gemotiveerd dat er op het perceel een uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar akoestisch woon- en leefklimaat is verzekerd. Het betoog geeft aanleiding om de voorlopige voorziening te handhaven.

JnB 2023, 894

ABRS, 18-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3856](#)

college van burgemeester en wethouders van Den Haag.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12 lid 1 aanhef en onder a, onder 3

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. DUURZAME ONTWRICHTING VOORZIENINGENNIVEAU.

Verlenen omgevingsvergunning voor het transformeren van een kantoorgebouw in o.m.

woningen. Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 1 juni 2016,

[ECLI:NL:RVS:2016:1465](#), doet een duurzame ontwricting van het voorzieningenniveau zich

voor indien inwoners van een bepaald gebied niet langer op een aanvaardbare afstand van

hun woning kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften. De i.c. genoemde speelplaatsen,

openbaar groen en basisscholen kunnen in ieder geval niet tot de eerste levensbehoeften

worden gerekend. Als medische zorg door huisartsen daartoe al gerekend zou moeten

worden, wat nog maar de vraag is, is in ieder geval niet aannemelijk gemaakt dat als gevolg

van het project dat hier aan de orde is, het voorzieningenniveau op dit punt duurzaam wordt

ontwrict.

JnB 2023, 895

Rechtbank Noord-Holland, 26-10-2023, [ECLI:NL:RBNHO:2023:10660](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bloemendaal, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Bestemmingsplan "Aerdenhout 2012"

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. AFWIJKEN BESTEMMINGSPLAN. Weigering

omgevingsvergunning voor geluidsabsorberende voorziening: de Kokowall. Verweerder heeft

de Kokowall terecht aangemerkt als erfafscheiding, maar niet goed gemotiveerd waarom in dit

geval niet van het bestemmingsplan kan worden afgeweken. Verweerder wordt opgedragen

om een nieuw besluit te nemen met daarin een op het specifieke perceel van eiseres gerichte

afweging en zal daarbij alle voor de situatie van eiseres relevante omstandigheden moeten

meewegen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wro

JnB 2023, 896

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4060](#)

provinciale staten van Gelderland, college van gedeputeerde staten van Gelderland (college van

gedeputeerde staten), college van dijkgraaf en heemraden van Waterschap Rivierenland

(waterschap).

Wet natuurbescherming (Wnb)

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

WRO. INPASSINGSPLAN. NATUURVERGUNNING. RAILTERMINAL. EINDUITSPRAAK. VRACHTWAGENBEWEGINGEN. GECUMULEERDE GELUIDSBELASTING. I.c. wordt geoordeeld dat de gebreken in het plan en de natuurvergunning zijn hersteld. In het inpassingsplan is bepaald dat er per dag niet meer dan 340 vrachtwagenbewegingen van en naar de railterminal mogen plaatsvinden. Dit is voldoende duidelijk in het plan geregeld. Provinciale staten hebben verder afdoende onderbouwd dat de berekende gecumuleerde geluidsbelasting op de gevels van drie woningen zowel het gevolg is van het plan als de autonome ontwikkeling van het verkeer op de Rijksweg Zuid. Voor de drie woningen heeft het college van gedeputeerde staten hogere geluidgrenswaarden vastgesteld. Het bevoegd gezag is dan verplicht maatregelen aan de woningen te treffen om te bevorderen dat de binnenwaarde in deze woningen ten hoogste 33 dB zal bedragen. Deze verplichting leidt ertoe dat ook de binnenwaarde van de cumulatieve geluidbelasting in deze woningen zal worden beperkt. Daarom heeft het college van gedeputeerde staten kunnen oordelen dat er in de betreffende woningen sprake zal zijn van een aanvaardbaar geluidsniveau.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Railterminal Gelderland mag doorgaan") uitgebracht.

JnB 2023, 897

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4057](#)

raad van de gemeente Weert, college van burgemeester en wethouders van Weert, (hierna: het college van Weert.

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 8.3

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a en c

WRO. BESTEMMINGSPLAN. WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. SCHAARSE PUBLIEKE RECHTEN. Ontwikkeling hotel met casino. Algemene planologische besluiten, zoals onder meer een bestemmingsplan, kunnen het gebruik van gronden weliswaar territoriaal of kwantitatief bindend beperken, maar zijn zelf in beginsel geen besluiten die schaarse rechten toedelen. Verwijzing naar conclusies staatsraad AG mr. R.J.G.M. Widdershoven van 06-06-2018, [ECLI:NL:RVS:2018:1847](#), paragrafen 4.4 en 4.24. Ook het onderhavige bestemmingsplan is niet een besluit dat zelf schaarse rechten toedeelt. In dit geval gaat het om schaarste die kenmerkend is voor ruimtelijke plannen waarin een bepaald gebruik van de grond beperkt is tot de daartoe bestemde locatie. Het plan biedt vanwege de door de raad nagestreefde ruimtelijke motieven slechts fysieke ruimte voor een casino. Het plan voorziet niet in een verdelingssystematiek. Gelet hierop kan het betoog dat de raad in strijd met de Gemeentewet en de Wok [Red: Wet op de kansspelen] heeft gehandeld en misbruik van zijn bevoegdheid heeft gemaakt, geen doel treffen. Gelet op het voorgaande kan van toedeling van een schaars recht in evenbedoelde zin bij de omgevingsvergunning ook geen sprake zijn.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2023, 898

MK Rechtbank Gelderland, 12-10-2023, [ECLI:NL:RBGEL:2023:5596](#)

college van Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, het college.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2, lid 3, 2.8

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. POSITIEVE WEIGERING. INTERN SALDEREN. EMISSIE STALSYSTEMEN. AERIUS-SYSTEMATIEK. I.c. blijkt uit de natuurvergunning duidelijk dat de uiteindelijke toename ten opzichte van de referentiesituatie 0,00 mol per hectare per jaar is. Daar gaat het bij intern salderen om. Dat bij een gemelde stijging van 0,37 naar 0,38 mol per hectare per jaar het verschil toch 0,00 kan zijn, is inherent aan de systematiek van AERIUS die de depositiebijdragen van een project afrondt op twee decimalen. **REFERENTIESITUATIE. VERKEERSBEWEGINGEN.** Een natuurvergunning voor een veehouderij moet worden geacht ook te zijn verleend voor de daarmee gepaard gaande verkeersbewegingen, die een direct gevolg zijn van het project.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2023, 899

MK CRvB, 26-10-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:1984](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) 3:56

Beleidsregels schorsing, opschorting, intrekking en herziening uitkeringen 2006 (Beleidsregels) 3

WAJONG. TERUGVORDERING. 'TOEDOEN'. Het Uvw kon met terugwerkende kracht de hoogte van de uitkering op het juiste bedrag vaststellen. De korting van inkomsten en de terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde Wajong-uitkering blijven in stand.

4.1. De Raad beoordeelt of de rechtbank terecht de definitieve berekening van het recht op Wajong-uitkering en de terugvordering in stand heeft gelaten. [...]

Korting inkomsten

4.3. Gelet op het besluit van 19 november 2018 en het verhandelde ter zitting staat vast dat per 11 november 2018 niet langer sprake was van voorschotverstrekking maar van betaling van Wajong-uitkering. Bij een verrekking van inkomsten met een Wajong-uitkering past het Uvw de Beleidsregels overeenkomstig toe.

4.4. Het Uvw heeft terecht aangenomen dat sprake is van 'toedoen' als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Beleidsregels. Appellant heeft op 5 november 2018 doorgegeven aan het Uvw dat zijn dienstverband met [bedrijf] per 11 november 2018 zou eindigen. De stelling van appellant dat hij op een later moment aan zijn contactpersoon bij het Uvw zou hebben doorgegeven dat hij ook na 11 november 2018 voor [bedrijf] kon blijven werken, is door hem niet onderbouwd. Uit de door het Uvw overgelegde stukken van het klantcontactcentrum blijkt niet van een dergelijke mededeling van appellant. Aangezien niet gebleken is van een toezegging of andere uitlatingen of

gedragingen, zoals bedoeld in de uitspraak van de Raad van 4 maart 20201, kan appellant zich niet met succes beroepen op het vertrouwensbeginsel.

4.5. Nu er sprake is van 'toedoen', als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Beleidsregels, is niet beslissend of het appellant redelijkerwijs duidelijk kon zijn dat zijn Wajong-uitkering tot een hoog bedrag werd uitbetaald. Dat betekent dat het Uvw met terugwerkende kracht de hoogte van de uitkering op het juiste bedrag kon vaststellen. De door appellant genoemde omstandigheden, wat hier ook van zij, kunnen hieraan geen afbreuk doen.

4.6. Door alsnog rekening te houden met de inkomsten van appellant heeft het Uvw de uitkering over de periode van 1 november 2018 tot en met 31 oktober 2019 terecht op nihil vastgesteld.

Terugvordering

4.7. Op grond van artikel 3:56, eerste lid, van de Wajong dient het Uvw de onverschuldigd betaalde uitkering van appellant terug te vorderen. Aangezien het hier gaat om een verplichting tot terugvordering en dus geen sprake is van een bevoegdheid komt geen betekenis toe aan de door appellant genoemde zesmaandenjurisprudentie [...].

4.8. Van dringende redenen op grond waarvan het Uvw geheel of gedeeltelijk van terugvordering had moeten afzien, is niet gebleken. [...]

5. Het hoger beroep slaagt niet. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd. Dit betekent dat de korting van inkomsten en de terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde Wajong-uitkering in stand blijven. [...]

JnB 2023, 900

MK CRvB, 26-10-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:1983](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Ziektewet (ZW) 45 lid 1 aanhef en onder j

ZIEKTEWET. VECHTPARTIJ OP HET WERK. I.C. GEEN BENADELINGSHANDELING. Wat appellante in hoger beroep heeft aangevoerd vormt geen aanleiding anders te oordelen dan de voorzieningenrechter heeft gedaan. Betrokkene heeft twee dagen na de vechtpartij zijn werk weer hervat. Betrokkene is vervolgens op 8 oktober 2018 uitgevallen met psychische klachten nadat de werkgever zijn lezing over de vechtpartij niet geloofde, hem op non-actief zette en ondanks een jarenlang dienstverband in de vechtpartij aanleiding zag het dienstverband te beëindigen. De ongeschiktheid van betrokkene is – zo is ter zitting nogmaals bevestigd – niet veroorzaakt door de vechtpartij zelf. Anders dan in de uitspraak van 12 november 2003 is er geen voorzienbaar verband tussen de gedraging van betrokkene op 2 oktober 2018 en het intreden van zijn ongeschiktheid tot werken op 8 oktober 2018. Het enkele feit dat de gedraging van betrokkene het einde van het dienstverband wellicht voorzienbaar deed zijn, is in dit verband onvoldoende om de gedraging als benadelingshandeling, als bedoeld in artikel 45, eerste lid, aanhef en onder j, van de ZW, aan te merken. Aangevallen uitspraak bevestigd.

JnB 2023, 901

MK CRvB, 25-10-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:1977](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet werk en inkomen (Wet WIA) 13 lid 1

Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (Dagloonbesluit) 13 lid 1, 16, 18 lid 1

WET WIA. DAGLOON. Artikel 13 van de Wet WIA biedt geen ruimte om van een andere referentieperiode uit te gaan. Het Dagloonbesluit biedt hiervoor ook geen grondslag. Deze regeling biedt geen ruimte om daar op grond van de persoonlijke omstandigheden van appellant van af te wijken. Daarbij is van belang dat artikel 13, eerste lid, van de Wet WIA en artikel 13, eerste lid, van het Dagloonbesluit geen onderscheid maken naar gelang de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid (in dit geval een ernstig ongeval) en ook niet in aanmerking nemen of de arbeidsongeschiktheid duurzaam is. In alle gevallen wordt het dagloon volgens dezelfde regels berekend. De door appellant genoemde Knelpuntenbrief wet en regelgeving van het Uvw van 3 juni 2021 en de uitspraak van de Rechtbank Gelderland van 9 november 2021, [ECLI:NL:RBGEL:2021:5972](#), leiden niet tot een andere conclusie. Het Uvw is bij de vaststelling van het WIA-dagloon van appellant gebonden aan wet- en regelgeving – neergelegd in de Wet WIA en het Dagloonbesluit – die geen ruimte biedt om tot een ander dagloon te komen dan is vastgesteld. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2023, 902

MK Rechtbank Noord-Holland, 17-10-2023, [ECLI:NL:RBNHO:2023:10939](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer.

Participatiewet (Pw) 35

Wet studiefinanciering 2000 (Wsf 2000)

Beleidsregels eenmalige energietoeslag gemeente Haarlemmermeer 2022 (Beleidsregels)

PARTICIPATIEWET. AFWIJZING EENMALIGE ENERGIETOESLAG. Studenten mogen als groep niet mogen worden uitgesloten van de eenmalige categoriaal te verstrekken energietoeslag 2022. Het uitsluiten van de groep studenten van de energietoeslag levert een ongerechtvaardigd onderscheid op.

Niet iedere ongelijke behandeling van gelijke gevallen is per definitie verboden. Er is alleen sprake van ongeoorloofde discriminatie wanneer een redelijke en objectieve rechtvaardiging voor een ongelijke behandeling ontbreekt. Een ongelijke behandeling van gelijke gevallen is wel toelaatbaar als daarmee een legitiem doel wordt nagestreefd en er een proportionele verhouding bestaat tussen dat doel en het gemaakte onderscheid. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd dat voor het gemaakte onderscheid een redelijke en objectieve rechtvaardiging aanwezig is.

De Beleidsregel sluit ten onrechte studenten als gehele groep uit van de categoriale eenmalige energietoeslag 2022 voor huishoudens met een laag inkomen. Dit maakt dat de Beleidsregel niet kan worden toegepast. Beroep gegrond.

JnB 2023, 903

Rechtbank Rotterdam, 21-09-2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:8893](#)

college van burgemeester en wethouders van Ridderkerk.

Participatiewet (Pw) 35

Gewijzigde beleidsregels eenmalige energietoeslag minima Ridderkerk 2022 (de Beleidsregels) 1 onder f

PARTICIPATIEWET. EENMALIGE ENERGIETOESLAG. Het college is, gelet op artikel 1, onder f, van de Beleidsregels, bij de beoordeling van de in september 2022 ingediende aanvraag terecht uitgegaan van augustus 2022 als referentieperiode. Eiseres is in haar berekening uitgegaan van juni 2022, zodat die berekening alleen daarom al niet klopt. Vast staat dat het inkomen van eiseres € 7,81 boven 120% van de voor haar toepasselijke bijstandsnorm is. Dat die overschrijding maar klein is, betekent niet dat het college van de Beleidsregels had moeten afwijken. Eiseres heeft geen bijzondere omstandigheden aangevoerd die maken dat het college in redelijkheid niet aan de Beleidsregels heeft kunnen vasthouden. Het beroep dat eiseres tijdens de zitting heeft gedaan op de uitspraak van deze rechtbank van 10 juli 2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:5876](#), slaagt niet omdat in die zaak wel bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd. Beroep ongegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2023, 904

MK Rechtbank Noord-Holland, 27-10-2023, [ECLI:NL:RBNHO:2023:10870](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

Eerste Noodmaatregel Overbrugging voor behoud van Werkgelegenheid (NOW 1) 3

NOW-1. TERUGVORDERING VOORSCHOT. GEEN BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDEN. Uit de toelichting op artikel 3 van de NOW 1 blijkt dat buitengewone omstandigheden niet gerelateerd hoeven te zijn aan de coronamaatregelen, maar wel dat er sprake moet zijn van buitengewone omstandigheden als gevolg waarvan een omzetsdaling heeft plaatsgevonden. Artikel 3 NOW 1 moet aldus worden aangemerkt als een eerste voorwaarde om recht op een subsidie op grond van de NOW 1 te kunnen krijgen en vormt daarmee dus de drempel bij toegang tot de regeling. Indien niet aan het doel om werkgevers te compenseren voor het in dienst houden van werknemers ingeval van buitengewone gewone omstandigheden is voldaan, komt verweerder vervolgens niet toe aan het toetsen van de voorwaarden en uitsluitingsgronden van de NOW 1.

De omzetsdaling in de periode maart tot en met mei hangt samen met het seizoenspatroon van het bedrijf. Dit is een jaarlijks terugkomend patroon en niet aan te merken als een buitengewone omstandigheid als bedoeld in de NOW-1. Beroep ongegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV-Evenementenvergunning

JnB 2023, 905

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 17-10-2023, [ECLI:NL:RBZWB:2023:7278](#)

burgemeester van de gemeente Sluis, burgemeester.

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sluis, college.

Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit) 2.17 lid 1 sub a

Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Sluis (APV) 2:24 lid 1, lid 3, 2:25 lid 1, lid 3, 4:6 lid 1, lid 2

APV. KERMIS. EVENEMENTENVERGUNNING. VERGUNNINGSVOORSCHRIFTEN. I.c. wordt geoordeeld dat de door de burgemeester en het college gestelde vergunningsvoorschriften als niet passend worden beschouwd. Omdat in de begripsbepalingen van hoofdstuk 4 van de APV onder meer naar het Activiteitenbesluit wordt verwezen, ligt het in de rede om voor de te stellen geluidsnormen zo veel mogelijk aan te sluiten bij artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit. In het besluit is niet gemotiveerd waarom bij de verleende ontheffing wordt afgeweken van de hierin genoemde normen. Gelet op de belangen van de omwonenden had het ook in de rede gelegen dat in een voorschrift het maximale verschil tussen de dB(A)- en dB(C)-waarde zou zijn vastgelegd op maximaal 15 dB(A) en dat een voorschrift zou zijn opgenomen waarin het college, bijvoorbeeld door verwijzing naar de ‘Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai’ vastlegt op welke wijze geluid gemeten dient te worden. De burgemeester heeft ter zitting erkend dat in de vergunningsvoorschriften wat betreft de eindtijd van het evenement ten onrechte van de “Nota evenementenbeleid gemeente Sluis 2016” is afgeweken.

[Naar inhoudsopgave](#)

Belastingdienst-Toeslagen

JnB 2023, 906

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4044](#)

Belastingdienst/Toeslagen (dienst)

Wet kinderopvang (Wko) 1.6 lid 3

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. WET KINDEROPVANG. Artikel 1.6, derde lid, van de Wko is dwingend geformuleerd en de tekst van de bepaling laat geen ruimte om daarvan af te wijken. De Wko is bovendien een wet in formele zin. Gelet op de uitspraak van 01-03-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:772](#), onder 9.6 en 9.10, kan artikel 1.6, derde lid, van de Wko daarom niet worden getoetst aan artikel 3.4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht en aan het evenredigheidsbeginsel. Vastgesteld wordt dat de rechtbank niet is nagegaan of de door haar in aanmerking genomen gestelde bijzondere omstandigheden niet of niet ten volle zijn verdisconteerd in de afweging van de wetgever. De rechtbank heeft niet onderkend dat die vraag, gelet op de uitspraak van 01-03-2023, onder 9.14, alleen onbesproken kan blijven als direct al duidelijk is dat de door de belanghebbende gestelde bijzondere omstandigheden niet meebrengen dat toepassing van de wettelijke bepaling zozeer in strijd is met de algemene

rechtsbeginselen of (ander) ongeschreven recht dat die toepassing achterwege dient te blijven. I.c. heeft de rechtbank niet onderkend dat zich in een geval als dat van appellant sub 2 geen bijzondere omstandigheden voordoen die niet of niet ten volle zijn verdisconteerd in de afweging van de wetgever.

[Naar inhoudsopgave](#)

Rijkswet op het Nederlanderschap

JnB 2023, 907

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4046](#)

minister van Buitenlandse Zaken.

RWN 4 lid 2 lid 4

RIJKSWET OP HET NEDERLANDERSCHAP. Aanvraag voor Nederlands paspoort ten onrechte niet in behandeling genomen. De wetgever heeft niet toegelicht wat de eis om het biologisch ouderschap binnen één jaar aan te tonen precies omvat. Het bij de besluitvorming betrekken van dergelijk nader bewijs ter staving van eerder binnen de jaartermijn overgelegde stukken, ook als dat bewijs na één jaar na de erkenning is overgelegd, past echter bij de wettelijke regeling voor het verkrijgen van het Nederlanderschap na erkenning.

Inleiding

2. [appellante] is geboren op [geboortedatum] 2008 en heeft de Surinaamse nationaliteit. Zij is op 22 januari 2020 door haar Nederlandse vader erkend. Vervolgens hebben haar ouders op 12 januari 2021 namens haar een aanvraag bij de minister ingediend om aan haar een Nederlands paspoort te verstrekken. De minister heeft deze aanvraag niet in behandeling genomen, omdat [appellante] niet de Nederlandse nationaliteit bezit. Zij heeft namelijk niet bij geboorte van rechtswege het Nederlanderschap verkregen. Ook heeft zij het Nederlanderschap volgens de minister niet door erkenning gekregen. Op het moment van erkenning was zij al ouder dan zeven jaar en in dat geval moet ingevolge artikel 4, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: RWN) het biologisch ouderschap binnen één jaar na de erkenning zijn aangetoond. Volgens de minister heeft [appellante] hieraan niet voldaan en de rechtbank is hem hierin gevolgd. Hierover gaat het geschil. [...]

7. Zoals [appellante] terecht aanvoert, is door de uitslag van beide DNA-rapporten duidelijk dat geen sprake is van een schijnerkenning. De minister heeft ter zitting ook verklaard dat de conclusies van het DNA-rapport van DDC over het biologisch ouderschap met het DNA-rapport van Verilabs worden bevestigd en dat daarom geconcludeerd moet worden [persoon] de biologische vader is van [appellante]. De minister meent echter dat hij het DNA-rapport van Verilabs door de wettelijke termijn van één jaar na de erkenning niet bij zijn besluitvorming mocht betrekken. Daarom kon hij niet anders dan concluderen dat [appellante] het biologisch ouderschap niet heeft aangetoond met het DNA-rapport van DDC, aangezien dat rapport niet aan de eisen uit het Besluit voldoet.

7.1. [appellante] heeft zich binnen één jaar na de erkenning gemeld en bewijs ingebracht waarmee zij het biologisch ouderschap heeft willen aantonen. De minister moest daarop beoordelen of [appellante] met het DNA-rapport van DDC het biologisch ouderschap heeft aangetoond. Omdat hij daarover twijfels had, kreeg [appellante] gelegenheid om nog na de termijn van één jaar bewijs in te brengen dat het DNA-rapport aan de eisen uit het Besluit voldoet. [appellante] heeft vervolgens, nog vóór het primaire besluit en dus hangende de beoordeling van het door haar overgelegde bewijs,

een DNA-rapport van Verilabs overgelegd om het eerdere DNA-rapport van DDC te bevestigen. Anders dan de rechtbank, is de Afdeling van oordeel dat de minister in dit geval het DNA-rapport van Verilabs ten onrechte buiten beschouwing heeft gelaten. De wetgever heeft niet toegelicht wat de eis om het biologisch ouderschap binnen één jaar aan te tonen precies omvat. Het bij de besluitvorming betrekken van dergelijk nader bewijs ter staving van eerder binnen de jaartermijn overgelegde stukken, ook als dat bewijs na één jaar na de erkenning is overgelegd, past echter bij de wettelijke regeling voor het verkrijgen van het Nederlanderschap na erkenning. De beoordeling of met het tijdig overgelegde bewijs het biologisch ouderschap is aangetoond kan namelijk, afhankelijk van het moment van de aanvraag, plaatsvinden na één jaar na de erkenning en inherent aan deze beoordeling is dat in voorkomende gevallen nog nader onderzoek of een verduidelijking van het overgelegde bewijs moet plaatsvinden. Dat maakt dat in voorkomende gevallen - en ook in dit geval - informatie moet worden betrokken van na één jaar na de erkenning.

7.2. Niet in geschil is dat het DNA-rapport van Verilabs aan de eisen uit het Besluit voldoet en dat hiermee de conclusies uit het DNA-rapport van DDC worden bevestigd. Daardoor is komen vast te staan dat [persoon] de biologisch ouder is van [appellante]. Eventuele twijfels over de betrouwbaarheid van de resultaten van het DNA-rapport van DDC zijn dan ook weggenomen met het DNA-rapport van Verilabs. De rechtbank en de minister hebben door het gebrek niet onderkend dat [appellante] het biologisch ouderschap heeft aangetoond met het DNA-rapport van DDC, in samenhang gelezen met het DNA-rapport van Verilabs.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbare manifestaties

JnB 2023, 908

Voorzieningenrechter Rechtbank Limburg, 26-10-2023, [ECLI:NL:RBLIM:2023:6250](#)

burgemeester van de gemeente Brunssum (de burgemeester).

Grondwet 9

Wet openbare manifestaties 1, 2, 5

WOM. BETOGING. Verbod betoging. I.c. wordt geoordeeld dat uit de melding voldoende duidelijk blijkt welke boodschap verzoekers willen uitdragen en wat zij met de betoging willen bereiken. Ook ter zitting hebben verzoekers nogmaals benadrukt dat zij opkomen voor alle woonwageneigenaren in Nederland, dat zij willen dat er een woonwageneigenarenbeleid komt en dat er meer standplaatsen moeten worden gerealiseerd dan de voorgenomen zes tot acht standplaatsen, op een kortere termijn. Anders dan de burgemeester is de voorzieningenrechter van oordeel dat sprake is van een betoging en niet van een dwangmiddel om zelf standplaatsen te verkrijgen. De burgemeester heeft onvoldoende gemotiveerd dat de betoging op grond van artikel 2 van de Wom in verbinding met artikel 5, eerste en tweede lid, van de Wom kan worden verboden. Het (in zijn geheel) verbieden van de betoging is disproportioneel. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt toegewezen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Woo-Wob

JnB 2023, 909

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4059](#)

college van burgemeester en wethouders van Weert.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

WOB. PROCESBELANG. Wob-verzoek over correspondentie appelllant (oud-burgemeester van Weert). Het college heeft de documenten (gedeeltelijk) openbaar gemaakt. I.c. wordt geoordeeld dat appelllant geen procesbelang heeft wegens het ontbreken van feitelijke betekenis van de procedure. Appellant heeft evenmin procesbelang wegens schade als gevolg van het besluit tot openbaarmaking. Verder kan in dit geval geen belang worden ontleend aan eventueel toekomstige besluitvorming.

[...] 4. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat [appellant] geen procesbelang heeft. Daarvoor is het onderstaande van betekenis. [...]

[...] 4.2. Het college heeft 67 documenten openbaar gemaakt. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, kan dat ongedaan gemaakt worden. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 18 januari 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:152](#), onder 4.1, heeft overwogen, is het gevolg van het vernietigen van een besluit tot openbaarmaking van documenten dat de betreffende informatie niet openbaar is en daarmee niet meer voor een ieder toegankelijk. Dat de openbaarmaking ongedaan gemaakt kan worden, is voor deze procedure echter niet relevant. [appellant] heeft immers te kennen gegeven dat hij geen bezwaar heeft tegen de openbaarmaking van de documenten. Hij wil dus niet bereiken dat de rechtsgevolgen van het besluit tot openbaarmaking ongedaan gemaakt worden. [appellant] kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij de rechtmatigheid van de totstandkoming van het besluit als zodanig aan de orde moet kunnen stellen, ongeacht de vraag of de openbaarmaking die daaruit voortvloeit in verband met de aard van de gegevens bij hem op bezwaren stuit. [appellant] heeft dus geen procesbelang wegens het ontbreken van feitelijke betekenis van de procedure. De vraag is vervolgens of hij procesbelang heeft wegens schade als gevolg van het besluit tot openbaarmaking. 4.3. Indien iemand stelt dat hij schade heeft geleden en tot op zekere hoogte aannemelijk maakt dat hij die schade daadwerkelijk en als gevolg van het in geding zijnde besluit heeft geleden, heeft diegene in beginsel ook belang bij inhoudelijke beoordeling van zijn beroep. Zie de uitspraak van de Afdeling van 17 oktober 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3329](#), onder 3.1. [appellant] stelt dat hij tot op zekere hoogte aannemelijk heeft gemaakt dat hij schade heeft geleden. De rechtbank heeft echter terecht overwogen dat de gestelde schade het gevolg moet zijn van het openbaar maken van de documenten. De door [appellant] gestelde schade is niet gelegen in de openbaarmaking van de 67 documenten, aangezien hij daar geen bezwaar tegen heeft. [appellant] kan daar dus geen procesbelang aan ontlennen. De vraag die resteert, is of [appellant] procesbelang kan ontlennen aan zogenoemde herhaalde besluitvorming.

4.4. Het belang bij een inhoudelijk oordeel over de rechtmatigheid van een besluit kan ook nog zijn gelegen in de omstandigheid dat het inhoudelijke oordeel betrokken kan worden bij toekomstige besluitvorming. Het moet dan wel aannemelijk zijn dat die besluitvorming zich in de toekomst voordoet. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 23 januari 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:164](#), onder 5.1. Van een dergelijke situatie is in dit geval geen sprake. Weliswaar is er een tweede Wob-verzoek gedaan, maar geenszins staat vast dat sprake is van een situatie waarbij het inhoudelijke oordeel over het onderhavige Wob-verzoek kan worden betrokken bij de beoordeling van dat tweede Wob-verzoek. Nog daargelaten dat [appellant] zich in onderhavige zaak slechts richt tegen de

totstandkoming van de openbaarmaking en niet tegen het inhoudelijke oordeel over de openbaarmaking van de documenten, is het nog maar de vraag of de besluitvorming op dat tweede Wob-verzoek op dezelfde wijze tot stand zal komen. [appellant] heeft dus in deze procedure geen belang bij een inhoudelijk oordeel over de rechtmatigheid van de openbaarmaking van de 67 documenten. Als [appellant] vindt dat een volgend Wob-besluit onbevoegd wordt genomen, kan hij een mogelijk bevoegdheidsgebrek in die procedure naar voren brengen als hij het niet eens is met de openbaarmaking van de documenten. Hij ondervindt daar geen nadeel van, omdat hij de feitelijke openbaarmaking van documenten in een eventuele volgende procedure gedurende die procedure kan voorkomen door de rechter te vragen om een voorlopige voorziening te treffen. [...]

Deze uitspraak is ook opgenomen onder het kopje “Algemeen Bestuursrecht” (JnB 2023, 888).

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2023, 910

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3967](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30a lid 1 a

ASIEL. Uit de Bulgaarse wet volgt niet dat statushouders het recht op asiel automatisch verliezen als zij geen geldig verblijfsdocument meer hebben. Uit de wet volgt alleen dat de Bulgaarse autoriteiten een intrekingsprocedure mogen starten, waarin ze onderzoeken of er nog behoefte is aan asiel. Naar het oordeel van de Afdeling is de algemene situatie voor statushouders in Bulgarije niet zo slecht is dat zij daar niet naar kunnen terugkeren.

Inleiding

1. De vreemdelingen hebben de Syrische nationaliteit. De staatssecretaris heeft hun asielaanvragen niet-ontvankelijk verklaard, omdat de Bulgaarse autoriteiten hun op 9 maart 2017 internationale bescherming hebben verleend. Sinds mei 2018 verblijven de vreemdelingen in Nederland. In 2019 is hun jongste dochter in Nederland geboren.

1.1. De vreemdelingen vrezen dat ze in Bulgarije geen internationale bescherming meer hebben, omdat de geldigheidsduur van hun Bulgaarse verblijfsdocumenten is verlopen en zij die niet binnen 30 dagen hebben verlengd. Ze wijzen op nieuwe Bulgaarse wetgeving waaruit zou volgen dat dat een reden is om de verleende internationale bescherming te beëindigen. Deze uitspraak gaat over de vraag of de staatssecretaris er gelet op die nieuwe wetgeving nog wel van mag uitgaan dat de vreemdelingen in Bulgarije internationale bescherming hebben. Het gaat om de betekenis en toepassing van artikel 42, vijfde lid, van de Bulgaarse Asylum and Refugees Act, ook wel de Law on Asylum and Refugees genoemd (hierna: de LAR). [...]

Conclusie over de wijze waarop de Bulgaarse wetgeving wordt toegepast

4.13. Wanneer een statushouder de geldigheidsduur van zijn verlopen verblijfsdocument niet binnen 30 dagen heeft verlengd of dat document niet tijdig heeft vervangen, leidt dat niet automatisch tot intrekking van de verleende internationale bescherming. Wel kan een procedure worden gestart om

te beoordelen of die status kan worden ingetrokken. Een statushouder met een verlopen of verloren verblijfsdocument die vertrekt naar Bulgarije, kan de geldigheidsduur van dat document verlengen, tenzij zijn internationale beschermingsstatus al is ingetrokken. Het niet tijdig verlengen kan leiden tot een boete. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat de Bulgaarse autoriteiten de aan de vreemdelingen verleende internationale beschermingsstatus zullen intrekken, als zij zich na hun vertrek naar Bulgarije tot de Bulgaarse autoriteiten wenden om de geldigheidsduur van hun verblijfsdocumenten te verlengen. Mocht er toch een intrekkingprocedure worden gestart, dan kan de statushouder in die procedure te kennen geven het daarmee niet eens te zijn.

4.14. Hoewel het niet verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsdocument of het niet tijdig vervangen van een verblijfsdocument, kan leiden tot het starten van een intrekkingprocedure, mag de staatssecretaris er toch van uitgaan dat de statushouder in Bulgarije nog internationale bescherming heeft. Uit openbare bronnen blijkt immers dat er geen systematische herbeoordeling van verleende statussen plaatsvindt. De SAR start pas een intrekkingprocedure als het Bulgaarse Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft gemeld dat een statushouder de geldigheidsduur van zijn verblijfsdocument drie jaar na het verstrijken daarvan nog steeds niet heeft verlengd. De andere situaties waarin een statushouder terugkeert naar zijn land van herkomst, in een ander land rechtmatig verblijf heeft of de nationaliteit heeft verkregen van een ander land, doen zich in de zaken die de Afdeling ter zitting heeft behandeld, namelijk niet voor. Tussen het verlopen van de geldigheidsduur van een verblijfsdocument en het starten van een intrekkingprocedure zit dus de nodige tijd. Verder wordt een statushouder bij aangetekende brief door de Bulgaarse autoriteiten geïnformeerd dat een intrekkingprocedure wordt gestart en om welke reden(en) dat wordt gedaan, voordat een intrekkingbesluit wordt genomen. Ook raadpleegt de staatssecretaris het Eurodac-systeem voordat hij een beslissing neemt op een asielaanvraag. Als daaruit volgt dat internationale bescherming is verleend, dan mag hij daarvan uitgaan. Als een status is ingetrokken, dan wordt dat verwerkt in het Eurodac-systeem. De staatssecretaris betoogt daarom terecht dat, als uit het Eurodac-systeem niet blijkt dat de status is ingetrokken, het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat hij in Bulgarije toch geen internationale bescherming meer heeft. [...]

Algemene situatie in Bulgarije voor statushouders [...]

6.5. Uit het AIDA-rapport 2022 volgt dat in Bulgarije nog steeds sprake is van een 'zero integration policy', wat inhoudt dat er geen integratievoorzieningen zijn in Bulgarije voor statushouders. Ook lopen statushouders nog steeds het risico om in een catch-22-situatie terecht te komen. Dit houdt in dat een statushouder identiteitsdocumenten nodig heeft om toegang te krijgen tot huisvesting, maar om die identiteitsdocumenten te krijgen moet staan ingeschreven bij de burgerlijke stand, waarvoor hij een woonadres moet opgeven. Omdat het sinds 2016 niet langer is toegestaan om een opvanglocatie of detentiecentrum als woonadres op te geven, is het voor statushouders vrijwel onmogelijk geworden om toegang te krijgen tot huisvesting. De Afdeling is van oordeel dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het AIDA-rapport 2022 geen wezenlijk andere informatie bevat dan de rapporten die zij heeft betrokken in haar uitspraak van 16 december 2021. De Bulgaarse autoriteiten verlenen weliswaar nog steeds geen ondersteuning bij integratievoorzieningen aan statushouders en statushouders lopen nog steeds het risico om in een catch-22-situatie terecht te komen, maar dat neemt niet weg dat NGO's wel helpen bij het integreren, terwijl ook statushouders bij de Bulgaarse autoriteiten kunnen klagen als zij in een catch-22-situatie terechtkomen. Deze omstandigheden zijn ook niet zo dat statushouders structureel op grote schaal en voor langere periodes, het reële risico lopen dat zij daadwerkelijk geen toegang hebben tot fundamentele behoeften zoals wonen, onderdak en eten en statushouders daarom een reëel risico

lopen op schending van artikel 4 van het EU Handvest en artikel 3 van het EVRM. De situatie gekenmerkt door de onzekerheid over een mogelijke catch-22-situatie en de gevolgen van het zero integration policy, is onvoldoende om die drempel te halen.

6.6. De Afdeling concludeert dan ook dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de algemene situatie voor statushouders, net als is geoordeeld in de uitspraak van 16 december 2021 [[ECLI:NL:RVS:2021:2857](#)], niet zo slecht is dat zij na hun vertrek naar Bulgarije risico lopen op een schending van artikel 4 van het EU Handvest en artikel 3 van het EVRM. De staatssecretaris mag dus nog steeds uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel voor Bulgarije.

Zie in dit verband ook de uitspraken van 1 november 2023: [ECLI:NL:RVS:2023:3965](#), [ECLI:NL:RVS:2023:3966](#) en [ECLI:NL:RVS:2023:3968](#).

Bij deze uitspraken heeft de Afdeling een [nieuwsbericht](#) uitgebracht.

JnB 2023, 911

MK ABRS, 27-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3983](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 31 lid 4 e

ASIEL. Problemen in Rusland van vreemdeling met Russische nationaliteit ongeloofwaardig. De staatssecretaris hoefde de door de vreemdeling gestelde problemen in Azerbeidzjan wegens zijn bekering tot het christendom niet te beoordelen.

2.2. De staatssecretaris is in zijn besluit van 18 december 2020 ingegaan op de problemen die de vreemdeling in Rusland stelt te hebben ondervonden. De rechtbank heeft geoordeeld dat de staatssecretaris die problemen ongeloofwaardig heeft mogen vinden. De vreemdeling heeft dat oordeel van de rechtbank in hoger beroep niet bestreden, zodat de Afdeling ervan uitgaat dat de problemen in Rusland ongeloofwaardig zijn. Verder heeft de vreemdeling ook de Russische nationaliteit. De staatssecretaris betoogt daarom terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat is voldaan aan de vereisten van artikel 31, vierde lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. De staatssecretaris mag dan ook van de vreemdeling verwachten dat hij zich opnieuw vestigt in Rusland en alleen al daarom heeft hij de asielaanvraag terecht afgewezen. Dit betekent dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de staatssecretaris de door de vreemdeling gestelde problemen in Azerbeidzjan wegens zijn bekering tot het christendom niet hoefde te beoordelen.

JnB 2023, 912

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4012](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 28

ASIEL. IRAN. De staatssecretaris heeft onvoldoende gemotiveerd dat de vreemdeling geen aannemelijke vrees heeft om persoonlijk in de problemen te komen door de problemen van haar oudste dochter.

2.1. [...] De vreemdeling heeft verschillende voorbeelden uit het algemeen ambtsbericht van 2021 aangehaald waarbij familieleden van personen die in de negatieve aandacht bij de Iraanse autoriteiten staan, werden gearresteerd, bedreigd en geïntimideerd. Dat het bij deze voorbeelden specifiek ging om familieleden van journalisten, activisten en mensenrechtenverdedigers, is

onvoldoende om deze vrees in het geval van de vreemdeling onaannemelijk te achten. De staatssecretaris heeft tenslotte ook geloofwaardig geacht dat een andere dochter van de vreemdeling al eerder is aangehouden en ondervraagd wegens het optreden van haar oudere zus. Gelet hierop heeft hij onvoldoende gemotiveerd dat de vreemdeling geen aannemelijke vrees heeft om persoonlijk in de problemen te komen door de problemen van haar oudste dochter.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2023, 913

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Groningen, 30-10-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:16291](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2001/55/EG

RICHTLIJN TIJDELIJKE BESCHERMING. Beëindiging tijdelijke bescherming derdelanders Oekraïne. De tijdelijke bescherming van eiseres overeenkomstig de Richtlijn 2001/55/EG is op 4 september 2023 beëindigd. De meervoudige kamer van de rechtbank oordeelt dat de staatssecretaris de bevoegdheid had om de facultatieve bepaling van artikel 7 van de Richtlijn en artikel 2, derde lid, van het Uitvoeringsbesluit niet langer toe passen en hij heeft deugdelijk gemotiveerd waarom hij van deze bevoegdheid gebruik maakt. Dat betekent dat hij in algemene zin de tijdelijke bescherming van derdelanders met een tijdelijk verblijfsrecht in Oekraïne kon beëindigen. Ook in het individuele geval van eiseres kon de staatssecretaris die bescherming beëindigen. Het vertrouwensbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel staan daar niet aan in de weg.

JnB 2023, 914

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 01-11-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:16410](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2001/55/EG

RICHTLIJN TIJDELIJKE BESCHERMING. Beëindiging tijdelijke bescherming derdelanders Oekraïne. De rechtbank is van oordeel dat de staatssecretaris de tijdelijke bescherming van derdelanders met een tijdelijke Oekraïense verblijfsvergunning heeft mogen beëindigen. Het gaat hier om de beëindiging van de toepassing van de facultatieve bepaling van artikel 7 van de Richtlijn tijdelijke bescherming. Lidstaten hebben niet alleen een ruime beoordelingsbevoegdheid bij het toepassen van die facultatieve bepaling, maar ook bij het beëindigen van die toepassing. Die toepassing kan ook worden beëindigd ten aanzien van personen die al onder de werking van de Richtlijn zijn gebracht. De bewoordingen, het doel en het nuttig effect van het Unierecht, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel staan hieraan niet in de weg.

[Naar inhoudsopgave](#)

Toezicht en vrijheidsontneming

JnB 2023, 915

MK ABRS, 01-11-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4014](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 6 lid 3

VRIJHEIDSONTNEMENDE MAATREGEL. Door de vreemdeling op de derde dag na het indienen van haar asielaanvraag te horen en vervolgens op de derde dag van de rust- en voorbereidingstijd te screenen, heeft de staatssecretaris voldoende voortvarend gehandeld. De omstandigheden dat de grensdetentie in het verleden eerder na het aanmeldgehoor werd opgeheven of dat de screening sneller volgde op het aanmeldgehoor, maken nog niet dat de staatssecretaris alleen al daarom in dit geval onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

Inleiding

1. De vreemdeling is op 28 maart 2023 aangekomen op Schiphol. Na een verblijf in de lounge heeft zij een dag later een asielaanvraag ingediend. De staatssecretaris heeft vervolgens het besluit over de toegang van de vreemdeling tot Nederland uitgesteld en haar een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd voor de duur van de behandeling van haar asielaanvraag in de grensprocedure (artikel 6, derde lid, van de Vw 2000).

Deze zaak gaat over het beroep van de vreemdeling tegen de grensdetentie. De rechtbank heeft dit beroep gegrond verklaard omdat de staatssecretaris te langzaam had gehandeld. De staatssecretaris heeft de grensdetentie opgeheven nadat hij onderzoek had gedaan naar de vreemdeling en haar verklaringen tijdens het aanmeldgehoor (hierna: de screening). Volgens de rechtbank had de staatssecretaris de screening uiterlijk de dag na het aanmeldgehoor moeten doen en niet pas drie dagen na het aanmeldgehoor.

Mocht de rechtbank ambtshalve de dag waarop de vreemdeling is gescreend betrekken in deze procedure? [...]

2.3. In dit geval heeft de rechtbank zich niet gemengd in de toetsing of beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit in de asielprocedure. Op de zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris verteld dat de screening vroeger op de eerste of tweede dag na het aanmeldgehoor plaatsvond en dat deze proceshandeling vanwege structurele capaciteitsproblemen is uitgesteld naar de derde dag. Gelet op die toelichting hield het stilzitten tijdens de behandeling van de asielaanvraag geen verband met de inhoudelijke behandeling daarvan. De rechtbank heeft de omstandigheid dat de screening is uitgesteld naar de derde dag daarom terecht betrokken bij de toets of de staatssecretaris in dit geval voldoende voortvarend heeft gehandeld. Verder is voortvarend handelen een voorwaarde die direct leidt tot onrechtmatigheid van de grensdetentie als er niet aan wordt voldaan, waardoor de rechtbank deze voorwaarde terecht ambtshalve heeft getoetst. [...]

In dit geval wel voldoende voortvarend gehandeld

5. In het tweede deel van zijn grief klaagt de staatssecretaris terecht over het oordeel van de rechtbank dat hij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld door de vreemdeling pas op de derde dag na het aanmeldgehoor te screenen. Zoals onder 2.1 en 2.2 is overwogen moet de staatssecretaris voldoende voortvarend handelen om ervoor te zorgen dat de grensdetentie zo kort mogelijk duurt. Het beleid van de staatssecretaris is hiermee in lijn. De staatssecretaris laat uiterlijk na het nader gehoor weten of de aanvraag verder in de grensprocedure kan worden behandeld,

maar maakt die afweging ook tussentijds. In sommige gevallen wordt de grensprocedure al na het aanmeldgehoor en de screening beëindigd. Die situatie heeft zich ook in deze zaak voorgedaan. Door de vreemdeling op de derde dag na het indienen van haar asielaanvraag te horen en vervolgens op de derde dag van de rust- en voorbereidingstijd te screenen, heeft de staatssecretaris voldoende voortvarend gehandeld. De omstandigheden dat de grensdetentie in het verleden eerder na het aanmeldgehoor werd opgeheven of dat de screening sneller volgde op het aanmeldgehoor, maken nog niet dat de staatssecretaris alleen al daarom in dit geval onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

JnB 2023, 916

MK ABRS, 26-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3971](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 6 lid 1 lid 2

VRIJHEIDSONTNEMENDE MAATREGEL. Inzicht in het voortraject is niet van belang voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de vrijheidsontnemende maatregel.

3.2. De staatssecretaris betoogt terecht dat [...] voldoende duidelijk is onder welke omstandigheden hij de vreemdeling de toegang heeft geweigerd en hem een vrijheidsontnemende maatregel heeft opgelegd. Uit de hiervoor genoemde stukken blijkt namelijk dat de vreemdeling het Schengengebied is uitgereisd toen hij onderweg naar het vliegtuig de grensdoorlaatpost passeerde en er een uitreisstempel in zijn paspoort is geplaatst, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Schengengrenscore. Toen de vreemdeling vervolgens terugkeerde naar de grensdoorlaatpost omdat de luchtvaartmaatschappij hem niet toeliet tot het vliegtuig, bevond hij zich aan de buitengrens van het Schengengebied. De Afdeling heeft dit eerder toegelicht in haar uitspraken van 15 maart 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:545](#), onder 3.2 tot en met 3.4, en van 9 december 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3693](#), onder 2.1.

3.3. De vreemdeling had alleen recht om opnieuw tot het Schengengebied te worden toegelaten als hij voldeed aan de vereisten uit artikel 6, eerste lid, van de Schengengrenscore. Voor onderdanen van India is een van die vereisten een geldig visum, op grond van artikel 1, eerste lid, gelezen in samenhang met bijlage I, van de Verordening (EG) nr. 539/2001. Niet in geschil is dat de vreemdeling daar niet aan voldeed. Gelet op artikel 14, eerste lid, van de Schengengrenscore heeft de staatssecretaris hem daarom terecht de toegang geweigerd. Onder deze omstandigheden heeft de staatssecretaris de vreemdeling verder terecht een vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 opgelegd.

3.4. Omdat de rechtbank de hiervoor genoemde stukken ook tot haar beschikking had, heeft zij ten onrechte overwogen dat zij niet kan beoordelen of de staatssecretaris de vrijheidsontnemende maatregel rechtmatig heeft opgelegd. Verder heeft zij niet onderkend dat wat er is gebeurd in het tijdsbestek tussen de aankomst van de vreemdeling op Schiphol en 22 januari 2023, 05:00 uur, in dit geval niet van belang is voor de beoordeling. Het laat namelijk onverlet dat de vreemdeling enkele uren daarna aan de buitengrens van het Schengengebied om toegang heeft verzocht zonder aan de toelatingsvereisten te voldoen, waarmee de grond voor toegangsweigerings in dit geval al gegeven was.

[Naar inhoudsopgave](#)